

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 667

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 iulie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
187.			
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 227/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori și pentru modificarea alin. (1) al art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	2	contractelor de concesiune de servicii, precum și ale articolului unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4–8
805.		Decizia nr. 241 din 8 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă	8–10
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 227/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori și pentru modificarea alin. (1) al art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		M.120. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009	11
		817. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea Procedurii privind atestarea tehnico-profesională a verificatorilor de proiecte și a experților tehnici	12–13
188.		3.848. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „primar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași	13–14
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene	3	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
806.		85. — Ordin privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 74/2014 pentru aprobarea conținutului-cadru al avizelor tehnice de racordare....	15
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene	3	★	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 858 din 26 noiembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288 ¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a		Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 227/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori și pentru modificarea alin. (1) al art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 227 din 30 decembrie 2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1331 din 31 decembrie 2020.

Art. II. — Alineatul (1) al articolului 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 79. — (1) Contractele de credit pot fi încheiate doar în punctele de lucru organizate în acest scop în spații comerciale, în condițiile legii, sau, la cererea consumatorului și cu acordul creditorului, la domiciliul acestuia sau prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 5 iulie 2021.
Nr. 187.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 227/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori și pentru modificarea alin. (1) al art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 227/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori și pentru modificarea alin. (1) al art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2021.
Nr. 805.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale,
modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99 din 25 iunie 2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 25 iunie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 5 iulie 2021.
Nr. 188.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri
fiscale, modificarea unor acte normative
și prorogarea unor termene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2021.
Nr. 806.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 858**

din 26 noiembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, precum și ale articolului unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Floaro Construct — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44/2017 al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.334D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea unitatea administrativ-teritorială comuna Răchitoasa a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, atât sub aspectul criticilor extrinseci, cât și intrinseci, întrucât nu sunt încălcate principiile constituționale invocate în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 44/2017, **Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Floaro Construct — S.R.L. din București într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, introdus prin Legea nr. 193/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii: (i) contravine art. 52 alin. (2) și art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, deoarece instituie o excepție de la soluționarea litigiilor privind contractele administrative de către instanțele de contencios administrativ, iar această excepție poate fi stabilită numai printr-o lege organică, și nu printr-o lege ordinară, așa cum este Legea nr. 193/2013; (ii) contravine principiului bicameralismului, întrucât nu a fost dezbătut și adoptat de ambele Camere ale Parlamentului, ci numai de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională; (iii) încalcă art. 75 din Constituție, deoarece instituie o excepție în materia contenciosului administrativ, iar legile din acest domeniu trebuie dezbătute și adoptate mai întâi de Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, apoi de Senat, în calitate de Cameră decizională.

7. **Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României**, cu privire la critica referitoare la nereglementarea prin lege organică a prevederilor criticate și la nerespectarea ordinii de sesizare a Camerelor Parlamentului, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la instituția contenciosului administrativ, arată că, întrucât este îndoielnic dacă această conturare a conceptului de „contencios administrativ” corespunde sau nu situației existente în speța în care a fost sesizat tribunalul arbitral (unde acțiunea a fost introdusă de autoritatea contractantă în vederea rezilierii contractului de lucrări publice și a obligării „executantului” pârât la plata unor sume de bani pentru neîndeplinirea unor obligații patrimoniale contractuale), se poate considera că dispozițiile art. 288¹ au putut fi introduse în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 pe calea unei legi ordinare, așa cum este Legea nr. 193/2013, fără a fi încălcată ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului.

8. În ceea ce privește critica referitoare la nerespectarea principiului bicameralismului se menționează că art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu a existat în conținutul inițial al actelor normative în discuție, acesta constituind rezultatul unui amendament depus direct la Camera Deputaților, fără ca textul respectiv să fi fost vreodată dezbătut la Senat (prima Cameră sesizată). Prin urmare, raportat la jurisprudența Curții Constituționale în materie de bicameralism, prin care s-au stabilit criteriile esențiale pentru a se putea

determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă acest principiu, în speță se observă „existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului”. Față de această împrejurare, se învederează că îi revine Curții Constituționale rolul exclusiv de a identifica dacă este îndeplinit sau nu acest criteriu.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la principiul bicameralismului se arată că primul criteriu esențial, stabilit de jurisprudența Curții Constituționale pentru a determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă acest principiu, este îndeplinit în speța dată, respectiv existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. În ceea ce privește cel de-al doilea criteriu, existența unor deosebiri majore de conținut juridic, se învederează că nu sunt îndeplinite condițiile; norma nou-introdusă are caracter supletiv, instituind doar o modalitate facultativă de soluționare a litigiilor privind executarea contractelor pe calea arbitrajului, condiționată de existența acordului părților.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, care au următorul cuprins: „*Părțile pot conveni ca litigiile în legătură cu executarea contractelor reglementate de prezenta ordonanță de urgență să fie soluționate prin arbitraj.*”

14. În acest context, având în vedere faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate formulează critici de neconstituționalitate extrinseci, care, în realitate, vizează normele legale prin care a fost introdus art. 288¹ în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, respectiv articolul unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 28 iunie 2013, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate și articolul unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013, care are următorul cuprins: „*Articol unic. Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77 din 27 noiembrie 2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea*

contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 10 decembrie 2012, cu următoarele modificări și completări: [...] 8. La articolul 1, după punctul 72 se introduce un nou punct, punctul 72¹, cu următorul cuprins:

«72¹. După articolul 288 se introduce un nou articol, articolul 288¹, cu următorul cuprins: „Art. 288¹: *Părțile pot conveni ca litigiile în legătură cu executarea contractelor reglementate de prezenta ordonanță de urgență să fie soluționate prin arbitraj.*”»

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și Legea nr. 193/2013 au fost abrogate prin art. 238 lit. a) din cap. VIII al Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 52 alin. (2) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 61 alin. (2) referitor la principiul bicameralismului și ale art. 73 alin. (3) lit. k) referitor la categorii de legi, respectiv reglementarea prin lege organică a contenciosului administrativ, și ale art. 75 din Constituție cu privire la ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, are dreptul de a contesta actul respectiv pe cale administrativ-jurisdicțională sau să se adreseze instanțelor judecătorești. Acest act normativ cuprinde o serie de proceduri privind soluționarea contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, verificarea legalității actelor și operațiunilor derulate în cursul procedurii de atribuire, căile de atac împotriva deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor și soluționarea litigiilor în instanță. Toate aceste aspecte au fost stabilite în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (4), potrivit cărora orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime sau poate apela la jurisdicțiile speciale administrative, care sunt facultative și gratuite, coroborate cu cele ale art. 126 alin. (1) și (2), potrivit cărora, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, iar competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Prin urmare, procedura de judecată și căile de atac în materia achizițiilor publice sunt circumscrise acestor norme constituționale și se reglementează prin lege ordinară.

18. În acest context, Curtea observă că prevederile criticate, distinct de cele antereferte, dispun că părțile pot conveni prin contract ca litigiile în legătură cu executarea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii să fie soluționate prin arbitraj.

19. Potrivit art. 541 din Codul de procedură civilă, arbitrajul este o jurisdicție alternativă având caracter privat, iar, în administrarea acestei jurisdicții, părțile litigante și tribunalul arbitral competent pot stabili reguli de procedură derogatorii de la dreptul comun, cu condiția ca regulile respective să nu fie contrare ordinii publice și dispozițiilor imperative ale legii. Cu privire la arbitraj, Curtea a reținut că arbitrajul constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se

realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială, finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită (Decizia nr. 8 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2007).

20. Totodată, Curtea a statuat că dispozițiile Codului de procedură civilă subliniază caracterul facultativ și convențional al arbitrajului, stabilește capacitatea de a încheia o convenție arbitrală și sfera litigiilor susceptibile a fi soluționate pe calea arbitrajului și precizează limitele libertății de voință a părților în materie procedurală ce se reflectă în convenția arbitrală (a se vedea Decizia nr. 870 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 25 iulie 2011). De asemenea, prin Decizia nr. 331 din 10 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2012, instanța de contencios constituțional a observat că dispozițiile Codului de procedură civilă nici nu menționează expres și nici nu interzic expres statului și unităților administrativ-teritoriale să apeleze la procedura arbitrajului, astfel încât nu se poate reține că dispozițiile legale criticate contravin în vreun fel prevederilor din Constituție. În accepțiunea instanței de contencios constituțional, câtă vreme legea nu interzice expres persoanelor juridice de drept public să apeleze la instituția arbitrajului pentru soluționarea divergențelor ce pot apărea ca urmare a derulării unui contract cu implicații comerciale și din moment ce convenția arbitrală reprezintă voința părților, verificarea de către instanța arbitrală a propriei competențe se poate face doar prin prisma normelor Codului de procedură civilă, raportat la interdicția instituită în cuprinsul aceluiași Cod de procedură civilă care vizează drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție, și nu persoane care nu pot folosi o atare procedură.

21. În același context al Deciziei nr. 331 din 10 aprilie 2012, precitată, Curtea a arătat că legislația în materia achizițiilor publice, cum ar fi Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 30 iunie 2006, nu se referă deloc la instituția arbitrajului, deși normele de aplicare ale acestor ordonanțe de urgență menționează procedura arbitrajului ca posibilitate de soluționare a eventualelor litigii (art. 55 din Normele de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 71/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 februarie 2007, și art. 12 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 168/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 28 februarie 2007).

22. Cu privire la instituția contenciosului administrativ, Curtea, prin Decizia nr. 137 din 7 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 2 februarie 1995, a arătat că aceasta cuprinde ansamblul de reguli ale exercitării de către persoanele vătămate a unei acțiuni directe, în fața instanțelor judecătorești competente, împotriva unui act

administrativ apreciat a fi ilegal sau, după caz, împotriva refuzului unei autorități publice de a soluționa o cerere în termenul prevăzut de lege. În acest fel, instituția contenciosului administrativ apare ca fiind o garanție a drepturilor și libertăților cetățenilor împotriva eventualelor abuzuri ale autorităților publice. De asemenea, Curtea a reținut că, în sensul art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, prin contencios administrativ se înțelege acea modalitate prin care cetățenii, apelând la actul de justiție, sunt apărați de eventualele abuzuri ale autorităților administrației publice, adică ale primarilor, consiliilor locale, prefectilor, miniștrilor și ale Guvernului însuși. Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată (Decizia nr. 1.047 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 6 septembrie 2011).

23. În ceea ce privește dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, Curtea observă că potrivit art. 52 alin. (1) și (2) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, iar condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. La nivel infraconstituțional, aceste norme constituționale sunt transpuse prin Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care este și o reflectare a dispozițiilor constituționale cuprinse la art. 126 alin. (6), în virtutea cărora, pe calea contenciosului administrativ, controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale. Din analiza elementelor structurale ale Legii nr. 554/2004, respectiv a formulei de atestare a autenticității actului, rezultă că această lege a fost adoptată cu majoritatea necesară pentru legile organice [art. 75 și art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată], aspect ce se circumscrie art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție cu privire la obligativitatea reglementării contenciosului administrativ prin lege organică.

24. Față de cele prezentate, Curtea reține că dispozițiile art. 52 alin. (1) și (2), ale art. 73 alin. (3) lit. k) și ale art. 75 din Constituție nu au înrăurire în ceea ce privește adoptarea normelor criticate, deoarece căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii țin de procedura de judecată, prevăzută la nivel constituțional prin art. 126 alin. (2) teza a doua din Constituție, procedură care se transpune la nivel infraconstituțional prin lege ordinară. Astfel, normele criticate se circumscriu marjei de apreciere a legiuitorului în ceea ce privește stabilirea procedurilor privind soluționarea litigiilor în materie, procedura arbitrajului neafectând în vreun fel normele constituționale privind accesul liber la justiție sau dreptul persoanei de a se adresa instanțelor de judecată dacă se consideră lezată în drepturile sale prin căile judiciare prevăzute de lege.

25. În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului bicameralismului prevăzut de dispozițiile art. 61 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit două criterii

esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură să afecteze principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ (a se vedea în acest sens Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009). Însă bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de prima Cameră sesizată, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/prounerii legislative. A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma votată în prima Cameră sesizată ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia devine iluzoriu. S-ar ajunge la un veritabil mimetism, în sensul că cea de-a doua Cameră se va identifica, în ceea ce privește activitatea sa legislativă, cu prima Cameră, neputându-se îndepărta în niciun fel de la soluțiile legislative pentru care a optat prima Cameră, ceea ce este contrar, până la urmă, chiar ideii de bicameralism. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principiale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de prima Cameră sesizată. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare, care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări (a se vedea în acest sens Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragrafele 37 și 38, sau Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 45).

26. Din analiza procesului legislativ de adoptare a Legii nr. 193/2013, Curtea constată că aceasta are ca obiect de reglementare aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Senatul, în calitate de Cameră de reflecție, a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2012 printr-un articol unic, fără modificări sau completări. Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2012 printr-un articol unic, cu modificări și completări, sens în care este și pct. 8.

27. Aplicând considerentele de principii rezultate din jurisprudența Curții Constituționale referitoare la criteriile esențiale ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru respectarea principiului bicameralismului, Curtea constată că, în cazul legii criticate, deși există diferențe între formele adoptate de Senat și de Camera Deputaților, nu se poate afirma că ar exista deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Astfel, aceste deosebiri se circumscriu abaterilor inerente de la forma adoptată de prima

Cameră sesizată, nefiind schimbat obiectul esențial al legii reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, fiind pe deplin valabile considerentele mai sus expuse cu privire la faptul că prin aceste noi prevederi se creează o nouă modalitate de soluționare a litigiilor (prin arbitraj și numai dacă părțile convin asupra acestei proceduri prin contract) ce decurg din executarea contractelor reglementate de actul de bază (de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006), fără a afecta conținutul propriu de reglementare.

28. Curtea reține că, la data adoptării normelor criticate în prezenta cauză, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 cuprindea mecanisme pentru a se da eficiență normelor constituționale cu privire la controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, astfel că prin art. 286 din acest act normativ s-a statuat că procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică se soluționează în primă instanță de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante. Astfel, în fața instanței de judecată, litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul procedurilor de atribuire care intră în sfera de aplicare a dispozițiilor acestei ordonanțe de urgență se soluționează de urgență și cu precădere.

29. Curtea observă că prin articolul unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013 a fost introdusă instituția/procedura arbitrajului ca posibilitate de soluționare a eventualelor litigii în legătură cu executarea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Astfel, dispozițiile art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu elimină controlul de legalitate pe calea contenciosului administrativ în această procedură de achiziții publice și nici nu obstrucționează accesul la justiție pentru litigiile în legătură cu executarea contractelor reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, ci creează o nouă posibilitate, alternativă și facultativă, de soluționare a acestor litigii în condițiile legii (soluționare prin arbitraj dacă părțile convin asupra acestei proceduri), având, prin urmare, un caracter supletiv.

30. Totodată, Curtea învederează faptul că articolul unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013 prin care a fost introdus art. 288¹ în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 se circumscrie chiar scopului pentru care acest act normativ a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2012 (și a cărei aprobare s-a concretizat prin Legea nr. 193/2013). Astfel cum reiese din preambulul acestei ordonanțe de urgență, acest act normativ a fost adoptat ca urmare a necesității reglementării unor măsuri urgente pentru perfecționarea și flexibilizarea sistemului achizițiilor publice, în caz contrar existând riscul diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, inclusiv a fondurilor europene, consecința cea mai gravă în acest caz reprezentând-o amânarea/întârzierea implementării unor proiecte de investiții majore, cu impact social și economic la nivel național sau local. De asemenea, s-a ținut cont de angajamentele asumate de Guvern prin scrisoarea de intenție și memorandumul tehnic de înțelegere cu Fondul Monetar Internațional, ce privesc creșterea eficienței și transparenței procedurilor de achiziții publice ca prioritate de vârf, avându-se în vedere faptul că nerespectarea obligațiilor asumate atrage dificultăți în asigurarea și utilizarea fondurilor aferente restructurării și reformării activităților de interes general, context în care pot fi sistate plățile pentru programele operaționale.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Floaro Construct — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44/2017 al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României și constată că dispozițiile art. 288¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, precum și ale articolului unic pct. 8 din Legea nr. 193/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 noiembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 241

din 8 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 837 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florentina Popa și Dănuț Popa în Dosarul nr. 8.654/300/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.020D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 martie 2021, în prezența reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Alexandru Șerban Rățoi, din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 8 aprilie 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.654/300/2016, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 837 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Florentina Popa și Dănuț Popa într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care s-a respins o contestație la executare.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că existența oricărui impediment administrativ, care nu are nicio justificare obiectivă sau rațională care ar putea să nege accesul liber la justiție al oricărei persoane, încalcă, în mod flagrant, art. 21 din Constituție. Din coroborarea art. 836 alin. (3) cu art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă faptul că, dacă executorul judecătoresc nu stabilește el însuși, prin încheiere, valoarea de circulație a imobilului, conform art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă, vor deveni incidente prevederile alin. (3) ale aceluiași articol, potrivit cărora valoarea de circulație a imobilului va fi stabilită de către un expert propus de către executorul judecătoresc sau de către părți. Însă rezultatele raportului de expertiză nu pot fi contestate. Or, potrivit art. 712 din Codul de procedură civilă, obiectul contestației la executare vizează doar executarea silită și actele emise de executorul judecătoresc. Raportul de expertiză nu reprezintă un act de executare, astfel

încât să poată fi atacat pe calea contestației la executare, prin raportare la persoana emitentă.

5. Încheierea emisă potrivit art. 836 alin. (6) din Codul de procedură civilă, prin care este numit expertul și este stabilit termenul de depunere a raportului de expertiză, poate face obiectul contestației la executare. Cu toate acestea, posibilitatea efectivă a exercitării unui control cu privire la valoarea stabilită conform raportului de expertiză nu există, astfel încât valoarea de circulație stabilită potrivit dispozițiilor legale criticate nu poate fi atacată în fața instanțelor de judecată.

6. Prin înlăturarea oricărei posibilități de exercitare a controlului judecătoresc cu privire la valoarea de circulație a unui imobil, ce a fost stabilită prin raportul de expertiză, i se atribuie executorului judecătoresc competența de a se pronunța printr-o încheiere definitivă cu privire la temeinicia și legalitatea raportului de expertiză, ceea ce aduce atingere principiului separației și echilibrului puterilor în stat, executorul judecătoresc nefiind inclus în categoria puterii judecătorești.

7. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că nu sunt respectate dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, în condițiile în care executorul pronunță o încheiere ce nu poate fi atacată în fața instanțelor judecătorești. În această situație, un justițiabil este pus într-o evidentă situație de inferioritate de natură litigioasă prin imposibilitatea sesizării instanțelor judecătorești. Practic, legea lasă la latitudinea executorului judecătoresc stabilirea valorii de piață a unui imobil, fără ca aceasta să poată fi contestată, în situația unui abuz. Este real faptul că executorul judecătoresc este obligat să țină cont de anumite criterii, cum ar fi prețul mediu al pieței ori evaluarea realizată printr-un expert [a se vedea în acest sens prevederile art. 836 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă], dar acestea nu sunt de natură a elimina eventuala lipsă de imparțialitate a executorului judecătoresc. În continuare, instanța apreciază că dispozițiile legale criticate, stabilind în mod contrar prevederilor art. 712 alin. (1) din Codul de procedură civilă, contravin și dispozițiilor constituționale potrivit cărora justiția se realizează prin instanțele judecătorești.

8. Instanța mai apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă și art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât au un caracter discriminatoriu negativ al debitorilor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții, îl reprezintă dispozițiile art. 837 — *Stabilirea prețului imobilului și a valorii altor drepturi* din Codul de procedură civilă. În realitate, având în vedere conținutul normativ al textului legal, precum și critica de neconstituționalitate formulată, Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 837 alin. (1) din Codul de procedură

civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Executorul va fixa prețul imobilului, care va fi prețul de pornire a licitației, la valoarea stabilită conform art. 836, prin încheiere definitivă, dată fără citarea părților.*”

13. Dispozițiile art. 836 — *Evaluarea imobilului urmărit din Codul de procedură civilă la care fac referire dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „(1) Executorul judecătoresc va stabili de îndată, prin încheiere, valoarea de circulație a imobilului, raportată la prețul mediu de piață din localitatea respectivă, și o va comunica părților.*

(2) *Totodată, executorul va cere biroului de cadastru și publicitate imobiliară să îi comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și eventualele drepturi de preferință înscrise în folosul altor persoane. Titularii acestor drepturi vor fi înștiințați despre executare și vor fi citați la termenele fixate pentru vânzarea imobilului.*

(3) *La cererea părților interesate sau în cazul în care nu poate proceda el însuși la evaluare, executorul judecătoresc va numi un expert care să stabilească valoarea de circulație a imobilului.*

(4) *Cererea de expertiză va fi făcută de părți, în termen de 15 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la alin. (1), sub sancțiunea decăderii. Expertiza poate fi cerută și de terțul dobânditor, de coproprietari în cazul prevăzut la art. 823, precum și de creditorii intervenienți, în același termen.*

(5) *La cerere se vor alătura toate înscrisurile care pot servi pentru evaluarea imobilului.*

(6) *Expertul va fi numit de către executor prin încheiere executorie, care va arăta și termenul de depunere a raportului de expertiză, dispozițiile art. 758 alin. (6)—(9) aplicându-se în mod corespunzător. Încheierea se comunică părților și expertului. Creditorul poate depune la dosar înscrisuri în vederea evaluării imobilului, dacă este cazul.*

(7) *O altă expertiză nu este admisibilă, dar părțile pot conveni o altă valoare.*

(8) *Refuzul debitorului de a permite accesul expertului în imobil în vederea evaluării nu împiedică evaluarea, urmând să se ia în considerare înscrisurile depuse la dosarul de executare, precum și orice alte date sau informații disponibile, inclusiv cele obținute de executor pe baza demersurilor întreprinse în condițiile art. 660.”*

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 126 alin. (1) privind realizarea justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 123 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, a reținut că, potrivit art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc stabilește prin încheiere definitivă prețul imobilului după ce, în prealabil, a făcut aplicarea dispozițiilor art. 836 din Codul de procedură civilă care stabilesc procedura de evaluare a imobilului. Potrivit art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc identifică valoarea de circulație a imobilului prin încheiere. Dacă executorul judecătoresc consideră necesar sau la cererea părților interesate va numi un expert care să stabilească valoarea de circulație a imobilului [alin. (3) al art. 836 din Codul de procedură civilă]. Astfel, după stabilirea valorii de circulație a imobilului, potrivit art. 836 din Codul de procedură civilă, executorul va consemna prețul de pornire a licitației asupra imobilului prin încheiere definitivă, fără citarea părților, potrivit art. 837 din Codul de procedură civilă. Partea nemulțumită de valoarea stabilită potrivit art. 836 din același cod poate cenzura această valoare prin formularea unei contestații la executare împotriva încheierii prin care executorul a stabilit valoarea de circulație a imobilului, în condițiile art. 712 din Codul de procedură civilă.

16. Prin urmare, încheierea definitivă prevăzută de art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă atestă cele stabilite potrivit art. 836, aspecte ce au putut fi contestate în instanță de partea nemulțumită. În aceste condiții, susținerile autorului excepției potrivit cărora prevederile legale criticate aduc atingere art. 21 din Constituție sunt neîntemeiate, câtă vreme împotriva actelor de executare silită se poate face contestație la executare de către cei interesați sau vătămați prin executare, potrivit art. 712 din Codul de procedură civilă.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să schimbe jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Nici încălcarea art. 1 alin. (4) și art. 126 din Constituție nu poate fi reținută, întrucât dispozițiile legale criticate nu conferă executorului judecătoresc atribuții ce intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești, ci prevăd doar că fixează prețul de la care pornește licitația, după ce în prealabil a procedat la evaluarea imobilului conform procedurii prevăzute de art. 836 din Codul de procedură civilă. Potrivit acestei proceduri, executorul judecătoresc are două posibilități pentru a determina prețul imobilului urmărit, respectiv poate stabili el însuși valoarea de circulație a imobilului prin raportare la prețul mediu de piață din localitatea respectivă [art. 836 alin. (1)] sau poate apela la numirea unui expert dacă nu poate stabili el însuși această valoare sau când părțile solicită efectuarea expertizei [art. 836 alin. (3)].

19. În cea de-a doua situație, expertul va fi numit de executorul judecătoresc prin încheiere executorie care va arăta și termenul de depunere a raportului, va fi comunicată părților și expertului, iar dispozițiile art. 758 alin. (6)—(9) din Codul de procedură civilă referitoare la evaluarea bunurilor sechestrate se aplică în mod corespunzător. Aceasta înseamnă că executorul se va pronunța, de urgență, fără citarea părților, asupra cererii de expertiză printr-o încheiere executorie care va cuprinde stabilirea onorariului provizoriu ce se cuvine expertului și termenul în care trebuie depus raportul [art. 758 alin. (6)]. Onorariul provizoriu va fi depus de partea interesată, sub sancțiunea decăderii, în cel mult 5 zile de la comunicarea admiterii cererii de expertiză [art. 758 alin. (7)].

20. În vederea efectuării expertizei, părțile citate pot desemna experți consilieri, care vor putea da relații, vor putea formula întrebări și observații și, dacă este cazul, vor putea întocmi un raport separat cu privire la obiectivele expertizei [art. 758 alin. (8) și art. 330 alin. (6)].

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florentina Popa și Dănuț Popa în Dosarul nr. 8.654/300/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

21. Așadar, Curtea reține că pentru ipoteza în care valoarea imobilului urmează a fi determinată prin expertiză, potrivit dispozițiilor legale mai sus menționate, părțile vor fi citate, putând fi însoțite de proprii consilieri experți, ocazie cu care vor formula întrebările și observațiile pe care le consideră necesare și, de asemenea, vor putea întocmi un raport separat cu privire la obiectivele expertizei. Raportul de expertiză va cuprinde constatările și concluziile motivate ale expertului, lămuririle părților, iar când sunt mai mulți experți cu păreri diferite, lucrarea trebuie să cuprindă părerea motivată a fiecăruia (art. 336 din Codul de procedură civilă).

22. Prin urmare, Curtea observă că dispozițiile art. 836 alin. (3) din Codul de procedură civilă asigură un grad ridicat de profesionalism în evaluarea imobilului, raportul de expertiză realizat fiind un reper și, în același timp, o garanție în lămurirea aspectelor executării. Executorul, pe baza raportului de expertiză, va emite încheierea, prevăzută la alin. (1) al aceluiași articol, de stabilire a valorii imobilului, care va fi comunicată părților.

23. Având în vedere că evaluarea este făcută de un profesionist printr-o procedură complexă care oferă suficiente garanții pentru respectarea drepturilor părților implicate, cât și faptul că este necesară asigurarea celerității procedurii execuționale, Codul de procedură civilă nu permite efectuarea unei noi expertize [art. 836 alin. (7)], însă le dă dreptul părților de a conveni o altă valoare decât cea stabilită.

24. Pentru ca părțile să își poată exprima punctul de vedere sau să convină asupra unei alte valori, art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă impune executorului judecătoresc obligația de a comunica acestora, prin încheiere, valoarea de circulație a imobilului stabilită de el însuși sau prin expertiză. Această finalitate rezultă și din coroborarea cu art. 846 alin. (5) din același cod, potrivit căruia licitația va porni, în lipsa unei oferte superioare, de la prețul imobilului evaluat potrivit art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă, adică de la cel stabilit de însuși executorul judecătoresc sau, după caz, stabilit pe cale de expertiză.

25. Prin urmare, astfel cum s-a reținut și în decizia anterior menționată, încheierea definitivă prevăzută de art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă atestă cele stabilite potrivit art. 836, aspecte ce pot fi contestate în instanță de partea nemulțumită, pe calea contestației la executare.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009

Pentru aplicarea prevederilor art. 2 alin. (7¹) din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. V din Hotărârea Guvernului nr. 351/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, prelungirea termenelor de aplicare a acestora, precum și prorogarea unor termene, precum și ale art. 152 lit. I) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 29 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 23, alineatele (3)—(6) se abrogă.**

2. **La articolul 71 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) farmaciile aflate în relație contractuală atât cu CASA OPSNAJ sau cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială își au sediul, cât și cu spitalul militar/CMDTA, pe baza receptelor tip CNAS.”

3. **Anexa nr. 5 se abrogă.**

4. **La anexa nr. 7 punctul II subpunctul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) Medicamentele compensate prescrise pe formulare de rețetă tip CNAS se eliberează gratuit, fără plata contribuției personale, pentru categoriile de personal prevăzute la art. 4 lit. a)—f), h) și j) din instrucțiuni și prin farmaciile comunitare aflate în relație contractuală atât cu CASA OPSNAJ sau cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială își au sediul, cât și cu spitalul militar/CMDTA din zona de arondare, acoperirea diferenței de la compensat la gratuit fiind suportată din bugetul Ministerului Apărării Naționale.”

5. **La anexa nr. 9 punctul 3, numărul curent 8 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„8.	Situația centralizatoare cu farmaciile comunitare din zona de responsabilitate, aflate în relație contractuală cu spitalul militar și CASA OPSNAJ sau cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială își au sediul, precum și cu fondurile alocate acestora, inclusiv pentru farmacia integrată spitalului	la sfârșitul primului trimestru al anului în curs	spitalul militar”	
-----	--	---	-------------------	--

6. **În tot cuprinsul instrucțiunilor, sintagma „Centre farmaceutice zonale” se înlocuiește cu sintagma „Centre de logistică medicală și depozite sanitare”.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN
pentru aprobarea Procedurii privind atestarea tehnico-profesională a verificatorilor
de proiecte și a experților tehnici

În conformitate cu prevederile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) și (4), coroborate cu prevederile lit. A pct. 9 și 10 din anexa nr. 2 și lit. A pct. 8 din anexa nr. 3 din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. II lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 742/2018 privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor și art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind atestarea tehnico-profesională a verificatorilor de proiecte și a experților tehnici, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Specialiștii cu activitate în construcții, verificatori de proiecte și/sau experți tehnici, atestați la data intrării în vigoare a prezentului ordin își mențin atestarea potrivit competențelor pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor pentru care au fost atestați, conform înscrisurilor din certificatele de atestare tehnico-profesională.

(2) Legitimațiile aferente certificatelor de atestare tehnico-profesională emise până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, prin care se confirmă valabilitatea dreptului de practică, rămân valabile până la data expirării termenului pentru care au fost emise, ulterior prelungirea dreptului de practică realizându-se conform prevederilor procedurii prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 6 din procedura prevăzută în anexa la prezentul ordin, în anul 2021, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, denumit în continuare *autoritatea competentă*, organizează o singură sesiune de atestare tehnico-profesională în cadrul căreia vor fi susținute toate examenele prevăzute la art. 3 alin. (7) din procedură.

(2) În sesiunea prevăzută la alin. (1) participă atât solicitanții declarați eligibili pentru susținerea examenelor de atestare tehnico-profesională anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4, cât și solicitanții care depun cereri de înscriere în vederea susținerii examenelor de atestare tehnico-profesională în conformitate cu prevederile procedurii prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 4. — (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, autoritatea competentă publică pe pagina de internet a instituției, în secțiunea dedicată atestărilor tehnico-

profesionale, listele solicitanților declarați eligibili pentru susținerea examenelor de atestare tehnico-profesională, la data înregistrării cererilor conform prevederilor legale în vigoare, precum și corespondența dintre domeniile de atestare tehnico-profesionale prevăzute în cuprinsul Procedurii privind atestarea verificatorilor de proiecte și a experților tehnici în construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.264/2018, și domeniile de atestare tehnico-profesională reglementate de procedura prevăzută în anexa la prezentul ordin, în vederea actualizării dosarelor depuse anterior.

(2) Solicitanții prevăzuți la alin. (1) au obligația de a adresa autorității competente, în termen de 10 zile de la data publicării listelor menționate la alin. (1), o nouă cerere pentru susținerea examenelor de atestare tehnico-profesională pentru domeniile de atestare tehnico-profesionale, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa la prezentul ordin, precum și completarea dosarelor depuse în susținerea cererilor cu documentele necesare, în termen de valabilitate la data depunerii.

(3) Solicitanții prevăzuți la alin. (1) care nu îndeplinesc obligația prevăzută la alin. (2) pierd statutul de solicitanți și au dreptul de a adresa autorității competente o nouă cerere de susținere a examenelor de atestare tehnico-profesională în sesiunea de atestare tehnico-profesională organizată în anul 2021 conform procedurii prevăzute în anexa la prezentul ordin, cu respectarea condițiilor și a termenelor prevăzute de aceasta.

(4) Toate solicitările de susținere a examenelor de atestare tehnico-profesională depuse în conformitate cu prevederile alin. (3) vor fi reanalizate în condițiile procedurii prevăzute în anexa la prezentul ordin.

(5) Solicitanții prevăzuți la alin. (1) care, după îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (2) și în urma reanalizării dosarelor, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de procedura prevăzută în anexa la prezentul ordin nu vor fi admiși în vederea susținerii examenelor de atestare tehnico-profesională.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

(6) Autoritatea competentă publică pe pagina de internet în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin lista candidaților, cu cereri de înscriere depuse anterior, admiși pentru susținerea examenelor de atestare tehnico-profesională în sesiunea de examinare organizată în anul 2021 în condițiile procedurii prevăzute în anexa la prezentul ordin.

(7) Dosarele solicitanților care nu îndeplinesc condițiile pentru participarea la examenele de atestare tehnico-profesională nu se restituie și se arhivează, conform legii.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în 10 zile de la data publicării.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.264/2018 pentru aprobarea Procedurii privind atestarea verificatorilor de proiecte și a experților tehnici în construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 19 martie 2018.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

București, 23 iunie 2021.

Nr. 817.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „primar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.920/2012*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Fundației pentru Educație și Atitudine Socială din municipiul Iași pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași, precum și de Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.778/2015**) privind schimbarea sediului unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași,

ținând cont de prevederile art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 230/2019,

având în vedere dispozițiile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 103/2020,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 22 din 13.11.2020 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 6—23 octombrie 2020,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „primar”, forma de învățământ „cu frecvență”, limba de predare „română” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel”, cu sediul în municipiul Iași, șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, bloc A10, parter, județul Iași, începând cu anul școlar 2021—2022, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Începând cu anul școlar 2021—2022, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular

Școala Primară „Hänsel und Gretel” se va desfășura și în sediul din municipiul Iași, șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, bloc A16, parter, județul Iași.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.920/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.778/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2025—2026.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „primar” autorizat, se preia la nivelul de învățământ „primar” acreditat în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Iași, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Fundația pentru Educație și Atitudine Socială din municipiul Iași, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași, Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Iași vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 mai 2021.
Nr. 3.848.

ANEXĂ

Județul Iași

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Nr. de formațiuni de studiu solicitate
1.	Școala Primară „Hänsel und Gretel”	18/20.10.2020	Fundația pentru Educație și Atitudine Socială	Municipiul Iași, șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, bloc A10, parter, șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, bloc A16, parter	Primar				Română	Cu frecvență	6/75
Capacitate maximă de școlarizare*) — 19 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 1)											

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în 2 schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 74/2014 pentru aprobarea conținutului-cadru al avizelor tehnice de racordare

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (4) și ale art. 28 alin. (2) din Regulamentul privind racordarea utilizatorilor la rețelele electrice de interes public, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 59/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 74/2014 pentru aprobarea conținutului-cadru al avizelor tehnice de racordare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 13 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (4) se abrogă.**

2. **Anexa nr. 1 se modifică și se completează după cum urmează:**

a) **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CONȚINUTUL - CADRU

al avizului tehnic de racordare pentru loc de consum^{1, 1'}”

b) **La titlu, după nota de subsol 1 se introduce o nouă notă de subsol, nota de subsol 1', cu următorul cuprins:**

„¹ Prezentul conținut-cadru poate fi completat cu prevederi specifice impuse de aplicarea Procedurii privind racordarea la rețelele electrice de interes public a locurilor de consum aparținând utilizatorilor de tip clienți finali noncasnici prin instalații de racordare cu lungimi de până la 2.500 metri și clienți casnici, aprobată prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.”

c) **La punctul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. (1) Valoarea componentei tarifului de racordare corespunzătoare realizării instalației de racordare, stabilită conform reglementărilor în vigoare la data emiterii prezentului aviz tehnic de racordare și explicitată în fișa de calcul anexată, este lei, inclusiv TVA.”

d) **La punctul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1'), cu următorul cuprins:**

„(1') Valoarea componentei tarifului de racordare corespunzătoare verificării dosarului instalației de utilizare și punerii sub tensiune a acestei instalații, stabilită conform reglementărilor în vigoare la data emiterii prezentului aviz tehnic de racordare și explicitată în fișa de calcul anexată, este lei, inclusiv TVA.”

e) **La punctul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Utilizatorul va primi o compensație bănească dacă la instalația de racordare prevăzută la pct. 2 vor fi racordați și alți utilizatori, în condițiile și la termenele prevăzute în reglementările în vigoare.”

3. **Anexa nr. 2 se modifică și se completează după cum urmează:**

a) **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CONȚINUTUL - CADRU

al avizului tehnic de racordare pentru loc de producere/loc de consum și de producere^{1, 1'}”

b) **La titlu, după nota de subsol 1 se introduce o nouă notă de subsol, nota de subsol 1', cu următorul cuprins:**

„¹ Prezentul conținut-cadru poate fi completat cu prevederi specifice impuse de aplicarea Procedurii privind racordarea la rețelele electrice de interes public a locurilor de consum aparținând utilizatorilor de tip clienți finali noncasnici prin instalații de racordare cu lungimi de până la 2.500 metri și clienți casnici, aprobată prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.”

c) **La punctul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„8. (1) Valoarea componentei tarifului de racordare corespunzătoare realizării instalației de racordare, stabilită conform reglementărilor în vigoare la data emiterii prezentului aviz tehnic de racordare și explicitată în fișa de calcul anexată, este lei, inclusiv TVA.”

d) **La punctul 8, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1') și (1''), cu următorul cuprins:**

„(1') Valoarea componentei tarifului de racordare corespunzătoare verificării dosarului instalației de utilizare și punerii sub tensiune a acestei instalații, stabilită conform reglementărilor în vigoare la data emiterii prezentului aviz tehnic de racordare și explicitată în fișa de calcul anexată, este lei, inclusiv TVA.”

„(1'') Valoarea costurilor de realizare a lucrărilor de întărire, stabilită conform reglementărilor în vigoare la data emiterii prezentului aviz tehnic de racordare și explicitată în fișa de calcul anexată, este lei, inclusiv TVA.”

e) **La punctul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Utilizatorul va primi o compensație bănească dacă la instalația de racordare prevăzută la pct. 3 vor fi racordați și alți utilizatori, în condițiile și la termenele prevăzute în reglementările în vigoare.”

Art. II. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 30 iunie 2021.

Nr. 85.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Legea nr. 29/2020 privind trecerea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca, în domeniul public al municipiului Cluj-Napoca, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 30 martie 2020, se face următoarea rectificare:

— la numerele curente 1, 2 și 3, în coloana a 6-a „Numărul de identificare atribuit Ministerului Finanțelor Publice”, în loc de: „102002” se va citi: „160539”.

★

În anexa nr. 25 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, tehnologiilor și dispozitivelor asistive în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 și 642 bis din 30 iunie 2021, se face următoarea rectificare:

— la nr. crt. 43, coloana a 4-a „Durata de spitalizare realizată 2019”, în loc de: „448,30” se va citi: „365,70”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

